

מי אני ומה שמי (פראקטאל)

- 1. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נג/א**
אמרו עליו על הלל הזקן כשהיה שמוח בשמחת בית השואבה אמר כן: אם אני כאן הכל כאן ואם איני כאן מי כאן.
- 2. שבת ל, ב**
תנו רבנן לעולם יהא אדם ענוותן כהלל ...
- 3. כוזרי ד כב**
...פעמים אתה רואה אותו במלחמה בלבוש אחד ואחרי כן תראהו בעיר בלבוש אחר ותראהו בהיכלו בלבוש שלישי. הרי שמה שאתה אמר עליו: "מלך" הוא לפי משפט השכל אתה אומר זאת לא לפי משפט החושים. ויתכן כי ראית אותו בהיותו נער ואחרי כן בהיותו בחור ואחרי זה תשחרת ולבסוף זקן. או כי ראית אותו בראשונה בריא ואחרי כן חולה ובמשך הזמן נשתנו מראהו ומנהגו מזגו ומדותיו ובכל זאת אתה מחליט כי הוא הוא... ורק לאחר שמת אם כי ראית בו מה שהיית רואה בו קדם לכן החלטת כי הוא אינו המלך כי אם גוף ...
- 4. ספר חדושי אגדות חלק ראשון עמוד פ - מסכת שבת**
כאשר האדם יחידי, לא נמצא הצלם האלקי אצל האדם הפרטי שהוא חמרי, אבל כאשר הם שנים נמצא הצלם האלקי, ודבר זה מבואר במסכת אבות (פ"ג) אצל שנים שיושבים ועוסקים בתורה וכו' כי האחד הוא כנגד מדריגה החמרית והשנים הוא נכגד הצורה...
א4. שמונה קבצים א קסא
אין ליחיד שבישראל נשמה כי אם לקוחה מכללות האומה, זאת היא הסגולה של גוי אחד בארץ.
- 5. עין איה שבת לא עמ' 151**
קסא. אומרים לו. באמת כשהנפש מתקדשת מטומאתה ורגשותיה הטבעיים הצפונים בה מתעוררים בקרבה, אז השאלה היותר חודרת ומרה היא אותה השאלה שהיא שואלת את עצמה, כאשר בתוכה ישתומם לבה על אשר ככה הושפלה ונתרתקה מזיו זוהר מלך חיים אשר כבוד והדר עטר אותה. אמנם חילוף המצבים איננו מורגש בלא הדרגה, ואותו המאפל שההטבעה הבהמית שמה על הנפש אינו זז ממנה על נקלה כ"א בבא עליה הארה מחוצה לה. ע"כ היא עומדת במעמד כזה, שלא כחה הפנימי מתנער לשאלת עומק המשפט והצדק, כ"א אומרים לה. אף שהקול הבא לה מן החוץ איננו ג"כ ממנה נבדל, ושרשו טבוע בעומק מציאותה, אבל כיון שכל חמודותיה העקריות כבר נתנכרו ממנה וכמו זר נחשבו, ע"כ נמשכים אליה מעמדי השאלה כדבר הבא מחוצה לה, הבוקע ויורד עד עומק הוייתה.
- 6. נועם אלימלך קדושים**
ולכאורה יש להבין וכי היה הלל מתפאר עצמו כך אך נראה כוונת הדברים בעזה"י דהנה האדם הוא כלא ואין נחשב ובלתי אפשר שיאמר אדם על עצמו אני שהוא משמע דבר חשוב וממש והאדם כאין נחשב אם לא כשאדם ממשיך על עצמו קדושת הבורא ברוך הוא ומשרה שכינתו הקדושה עליו הנקראת אני כידוע אז האדם הזה נקרא בשם אני מחמת השכינה השורה עליו.
- א6. רש"י סוכה דף נג/א**
אם אני כאן הכל כאן - דורש היה לרבים שלא יחטאו בשמו של הקדוש ברוך הוא, אם אני כאן הכל כאן כל זמן שאני חפץ בבית הזה, ושכינתי שרויה בו יהא כבודו קיים ויבאו הכל כאן, ואם תחטאו ואסלק שכינתי, מי יבא כאן.
- 7. אורות הקדש ג עמוד קמ**
בקשת האני העצמי ואני בתוך הגולה, האני הפנימי העצמי, של היחיד ושל הציבור, אינו מתגלה בתוכיותו רק לפי הקדושה והטהרה שלו, לפי ערך הגבורה העליונה, הספוגה מהאורה הטהורה של זיו מעלה, שהיא מתלהבת בקרבנו... באים מחנכים מלומדים, מסתכלים בחיצוניות, מסיחים דעה גם הם מן האני, ומוסיפים תבן על המדורה, משקים את הצמאים בחומוץ, מפטמים את המוחות ואת הלבבות בכל מה שהוא חוץ מהם, והאני הולך ומשתכת, וכיון שאין אני, אין הוא, וקל וחומר שאין אתה.
- א7. אורות התשובה טו, י**
כששוכחים את מהות הנשמה העצמית, כשמסיחים דעה מלהסתכל בתוכיות החיים הפנימיים של עצמו, הכל נעשה מעורבב ומסופק. והתשובה הראשית, שהיא מאירה את המחשכים מיד, היא שישב האדם אל עצמו, אל שורש נשמתו, ומיד ישוב אל, האלהים, אל נשמת כל הנשמות, וילך ויצעד הלאה מעלה מעלה בקדושה ובטהרה.
- 8. תוספות סוכה דף נג/א**
אם אני כאן - פירש בקונטרס שהיה הלל אומר בשמו של הקב"ה אבל בירושלמי משמע שהיה אומר על עצמו דפריך ולקילוסיו הוא צריך כלאומר וכי היה צריך לשבחו והכתיב אלף אלפין ישמשוניה ומשני דכנגד ישראל היה אומר וחביב עליו קילוסן של ישראל מן הכל שנאמר (שמואל ב כג) ונעים זמירות ישראל וכתוב (תהלים כב) ואתה קדוש יושב תהלות ישראל.
- שמות יד**
(יט) וישע מלאך האלהים וההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם וישע עמוד הענן מפניהם וישע מאחריהם.
(כ) ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויבא את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה.
(כא) ויט משה את ידו על הים ויולך ד' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לתרבה ויבקעו המים.
- 9. מידות הראי"ה**
מי שמצייר בדעתו, שהוא מתקן את העולמות בעבודתו, ואינו יודע את ערך נפשו ואת סדר הרוחניות הנפשית בכללה, הוא מלא הזיה ודמיונות כוזבים. אבל מי שיודע, שבכל תקון מוסרי, וכל מדה טובה, כל למוד הגון וכל מעשה טוב, גם הקטן שבקטנים, ואפילו שיחה נאה, הוא מרומם את הרוחניות שבנפשו, והרוחניות הלא היא יסוד כל מציאותה, ונמצא שע"י הרמת הרוחניות שבנפשו מתרוממת כללות נפשו בהייתה, וההויה הפרטית מתיחסת ביחוש קשר אמיץ מאד אל ההויה הכללית, וממילא